

13 JUN 1964

சித்தாரந்தம்

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத் திங்கள் வெளியீடு

‘தன்க டன்னடி யேனையுந் தாங்குதல்

என்க டன்பணி செய்து கிடப்பதே’

மலர் 37

குரோதி ஆனி 1964 ஜூன்

இதழ் 6

உள்ளுறை

பக்கம்

கடவுளே ! இந்திய மக்களைக் காப்பாற்று	... 159
பாண்டூர்	... 162
தாண்டக வேந்தரின் தண்டமிழ்	... 164
பதி இலக்கணம்	... 172
சிவஞான மாபாடிய விளக்கம்—இளைஞருக்கு	... 180
சைவ சமயத்தின் மாண்பு	... 185
சித்தாந்தக் கோடை வகுப்பு	... 189
பாராட்டுக் கூட்டம்	... 190

பத்திராசிரியர் : மு. அருணாசலம், எம். ஏ.,

உதவிப் பத்திராசிரியர் : வித்துவான் அம்பை. இரா. சங்கரன்.

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்,

12, கிழக்கு மாடவீதி, மயிலாப்பூர், சென்னை-4.

சமூகச் செய்திகள்

28—6—64 ஞாயிற்றுக் கிழமை காலை 9-30 மணிக்கு சமூகச் செயற்குழுக் கூட்டம் அலுவலகத்தில் நிகழும். செயற்குழு உறுப்பினர்கள் யாவரும் தவறாது வருமாறு கேட்டுக் கொள்ளப் பெறுகிறார்கள்.

ஆணிமாத விசேடதினங்கள்

20 (3—7—64) ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் விழா

29 (12—7—64) மாணிக்க வாசகர் விழா

30 (13—7—64) அமர்நீதி நாயனார் விழா

சைவ சித்தாந்தக் கோடைவகுப்பு மாணவருக்கு

வாலாஜாபாத்தில் 1—5—64 முதல் 20—5—64 முடிய சைவ சிந்தாந்தக் கோடை வகுப்பு இளைஞர்களுக்குச் சிறப்புற நிகழ்ந்தது. காலை 5 மணி முதல் இரவு 10 மணி வரை மாணவர்களுக்குத் தினந்தோறும் வழிபாடு, நித்தியக்கடன், பாராயணம் செய்தல், சிற்றுண்டி, காலை வகுப்புகள், நடுப்பகல் உணவு, ஓய்வு நேரப்படிப்பு, மாலை வகுப்புகள், உடற்பயிற்சி, மாலை பாராயணம், ஐயந்தெளிதல் முதலியன முறையே நிகழ்ந்தன. திரு. ச. சச்சிதானந்தம் பிள்ளை யவர்கள் B. A., L. T., 1—5—64 காலை 9 மணிக்கு இவ் வகுப்பினைத் தொடங்கி வைத்தார்கள். மிகவும் எளிமையும் இனிமையும் உருக்கமும் அமைந்தனவாய் 108 பாடல்கள் கொண்ட ஒரு வழி பாட்டுத் திரட்டு இம்மாணவர்கள் பாராயணத்திற்கெனவே வெளியிட்டு வழங்கப் பெற்றது. பலரும் அதனைப் பாராயணம் செய்து மிகப் பயனுற்றனர். தினமும் அத்திரட்டிலுள்ள பாக்களுக்கு விளக்கமும் அறிஞர்கள் கூறிவந்தனர்.

இவ்வகுப்பில் உள்ளூர், வெளியூர்களிலிருந்து 45 மாணவர்கள் பங்கு கொண்டனர். டாக்டர் மா. இராச மாணிக்கனார், பாலூர் கண்ணப்ப முதலியார், டாக்டர் பா. நடராசன், டாக்டர் வ. ஆ. தேவசேனாபதி, பூ. ஆலால சுந்தரஞ் செட்டியார், தே. ப. பெருமாள், பூசை ஆ. நமச்சிவாய முதலியார், பொன். சண்முகனார், பண்டித நடேசனார், K. T. திருநாவுக்கரசு, சோம. குமாரசாமி, மீனாட்சி சுந்தரசிவை, பி. சொசண்முகம் பிள்ளை போன்ற 25 பேராசிரியர்கள் பல்வேறு தலைப்புகளில் வகுப்புகள் எடுத்தனர்.

சி த் த ா ந் த ம்

ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகைபொன் னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணியை உள் நாடு.

மலர் 37

குரோதி ஆனி 1964 ஜூன்

இதழ் 6

க ட வு னே!

இந்திய மக்களைக் காப்பாற்று!

(ஆசிரியர்)

1964, மே மாதம் 27ஆம் தேதி பிற்பகல் 2 மணிக்கு ஜவஹர்லால் நேரு காலமான செய்தி இந்திய மக்கள் அனைவரையும் மாத்திரம் அல்லாமல், சமாதான நாட்டமுள்ள உலக மக்களனைவரையும் கொடுத்துயரத்தில் ஆழ்த்தியிருக்கிறது. நம்முடைய ஆயுட்காலத்தில் மகாத்மா காந்தியின் மரணமும், அமெரிக்க ஐரோப்பா கென்னடியின் மரணமும், உலக முழுமையும் கதறும்படிச் செய்து விட்டன; ஜவஹர்லாலுடைய மரணமும் அவ்வாறு செய்திருக்கிறது. இந்தியா சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்னமே தொடங்கிக் கடைசி நாள் வரையில் இந்தியாவுக்கு ஒரே சின்னமாக விளங்கிய ஆத்மா அடங்கி விட்டது. ஆசேது ஹிமாசலம் வரை இந்திய மக்கள் எல்லோரும் நேரு இறந்த துக்கம் தம்முடைய சொந்ததுக்க மென்று கருதுகிறார்கள். நேரு இந்தியப் புரட்சியில் உருவானவர். மகாத்மா காந்தியைத் தலைவராகக் கொண்டார். ஆயினும் அவர் மேலை நாட்டுக் கருத்துக்களில் தோய்ந்து, சமதர்மமும் பகுத்தறிவு வாதமும் இணைந்து உலகில் மேலோங்க வேண்டுமென்ற கருத்து தோடு இருந்தவர். எல்லாப் புரட்சி இயக்கங்களிலும் முன்னணியிலே நின்று மக்கள் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தார். கூட்டங்கள் அவரிடத்தில் பேரெழுச்சியை உண்டு பண்ணின; அவரால் எழுச்சி பெற்றோர் இந்திய சுதந்திரப் போர்

வீரர் அனைவருமே என்று கூறலாம். சுதந்திரப் போராட்டத்தில் அவர் கொண்டிருந்த முன்னணிப் பங்கு அவரை நிலையான இந்திய முதன்மந்திரியாக நிலைக்கச் செய்தன. நமக்குத் தெரிந்த வரையில் அறிவு விளக்கம் பெற்ற எந்த நாட்டிலும் 17வருஷ நீண்டகாலம் மக்களுடைய விருப்பத்தினால் ஒருவரே தலைவராக இருந்ததில்லை. நேரு ஒருவரே அவ்வாறு இருந்தவர். அவர் சிறிதும் தம் அயர்ச்சியைப் பாராமல் ஓயாது உழைத்தவர். அவ்வுழைப்பே எதிர் பாராத மரணத்தைத் தந்தது என்றும் பலர் கருதுவர்.

இந்தியாவில் ஏற்பட்டுள்ள பல துறை முன்னேற்றங்கள் அனைத்திற்கும் அவர் ஒருவரே காரண புருஷர். அதனோடு மாத்திரமல்லாமல் உலக அரங்கில் போராட்ட சக்திகளையெல்லாம் ஓரளவுக்குச் சமாதானத்துறையில் செலுத்திய சாதனையும் அவருக்குரியது. உலக அரங்கிலே அவர் இந்தியாவை முன்னணியில் கொண்டுவந்து நிறுத்தினார். அவர் ஒருவராலேயே ஆசியாவுக்கும் ஓரளவு மதிப்பு ஏற்பட்டது.

இந்தியா பிரிவினை செய்யப்பட்டு அதன் விளைவாக எவ்வளவோ ரத்தம் சிந்திய போதிலும் கூட, சிறிதும் பின்வாங்காது பொருளாதாரத் துறையிலும் கல்வித் துறையிலும் அரசியல் துறையிலும் இயந்திர நாகரீகம் என்று சொல்லும் துறையிலும் முன்னேறுமாறு செய்தார். மகாத்மா காந்தியைப் போன்ற எளிமையும், தெய்வபக்தியும் அவரிடம் காணப்பட்டதில்லை; என்றாலும் கூட அவரைப் போலவே இவரும், உயர்ந்த லக்ஷியம் இருந்தால் மட்டும் போதாது, கடைப்பிடிக்கும் மார்க்கமும் சிறப்பானதாய் இருக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து வந்தார்; அதில் வெற்றியும் கண்டார்.

சர்வதேச அரசியலில் நேருவின் பெருமை அளவிடவொண்ணாது. அயல் நாட்டுத்தலைவர் பலரை அவர் தமக்கு நெருங்கிய நண்பராக்கிக் கொண்டிருந்தார். அவருக்காக அவர்கள் எவ்வித உதவியும் செய்யத் தயாராய் இருந்தார்கள். சீன ஆக்ரமிப்பு நிலையில் இது எவ்வளவு தூரம் நன்மை தந்திருக்கிறது என்பதை நாம் அறியலாம். சீனா ஒன்றே நேருவுக்குத் துரோகமிழைத்தது; பிற உலகநாடுகள் யாவும் அவரிடம் விசுவாசம் பூண்டு ஒழுக்கிவந்திருக்கின்றன.

பலவேறு பிரிவினை சக்திகள் தலைவிரித்துத் தாண்டவமாடிய நிலையில், இந்திய ஒருமைப்பாட்டுணர்ச்சியை மக்கள் மனத்தில் அகலாமல் காத்தவர் ஜவஹர்லால் நேரு:

நேருவின் பரம்பரை சிறந்த பரம்பரை. அவர் தந்தையார் மோதிலால் நேரு மிகச் சிறந்த தியாகபுருஷர்; தாயார் போராட்டத்தில் இறங்கி தடியடிப்பட்டவர். மனைவியார் சுதந்திரப் போரில் உடல் தளர்ந்து அகாலமரணம் எய்தியவர். சகோதரிகள் இருவரும் அவ்விதமே சுதந்திரப் போரில் பங்கு கொண்டவர்கள். அது மாத்திரம் அல்லாமல், இந்தியக் காங்கிரஸின் தலைமைப் பதவியை மோதிலால் நேருவிடமிருந்து ஜவஹர்லால் நேரு நேரில் பெற்றார்; அவரிடமிருந்து அவர் மகள் இந்திரா காந்தியிடமும் அப்பதவி மாறிற்று. இவ்வாறு தேசத்துக் கென்றே தம் வாழ்வை அர்ப்பணித்த பரம்பரை நேருபரம்பரை.

மிகச் சிறந்த எழுத்தாளர் என்ற பெருமையும் அவருக்கு உண்டு. அவர் எழுதிய உலகச் சரித்திரக் கடிதங்கள், சுயசரிதம், இந்தியக் காட்சிகள் ஆகிய நூல்கள் உலகப் பெருநூல் வரிசையில் வைக்கத் தகுந்தவை.

இவ்வாறு எல்லாவகையாலும் சிறப்புப் பெற்றிருந்த ஜவஹர்லால் நேரு சென்ற ஜனவரி மாதம் நோயுற்றிருந்தார். இவருக்குப் பிறகு இந்தியத்தலைவர் யார் என்ற கேள்வியை எல்லாரும் கேட்டார்கள். அன்றும் இக்கேள்விக்குப் பதில்இல்லை. எதிர்பாராத விதமாக அவர் இப்போது இறந்தும் இக்கேள்விக்குப் பதில்இல்லை. துக்கம் நிரம்பிய பேரறிஞர் ஒருவர் கூறியபடி கடவுளே இனி இந்திய மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

இந்தியத்தாயின் இணையற்ற புதல்வராக எல்லாவகையாலும் விளங்கிய ஜவஹர்லால் நேருவின் ஆன்மா ஆண்டவனுடைய திருவடியில் நித்தியமான பேரின்பப் பெருவாழ்வு வாழ்வதாக!

பாண்ருர்

(மு. அருணாசலம்)

“ பாண்ருர் தன்னில் ஈண்ட இருந்தும் ” என்பது திருவாசகம் கீர்த்தித்திரு அகவல். இப்பாண்ருர் எது என்பது நிச்சயமாகவில்லை. மாயூரம் தாலுக்காவிலுள்ள பாண்ருரே இவ்வூர் என்பது சிலர் கருத்து. ஊர்பற்றிய குறிப்புக்களைக் கீழே காணலாம்.

இடம் :- இவ்வூர் கீரூர் ரயில் நிலையத்தில் இருந்து வட மேற்கு மூன்று மைல், திருக்குறுக்கைக்குத் தெற்கு, மண்சாலையில் இரண்டு மைல், பாடல் பெற்ற தலமாகிய திரு அன்னியூருக்கு வடக்கு முக்கால் மைல்.

பெயர் :- பாண்டவ சரித்திரத் தொடர்பு உடைமையால் பாண்ருர் என்பர்; பாண்டவபுரம் என்ற பெயரும் உண்டு. பாண்டு மன்னன் நோய் நீக்கியமையால் பாண்ருர். இவ்வூர்வைத்தீசுவரபுரம் என்ற பெயரும் உடையது. ஐந்துவைத்தீசுவரன் கோவில்களில் இதுவும் ஒன்று.

கோயில் :- மிகவும் சிறிய கோயில், கோபுரம் இல்லை; சமீபகாலக் கும்பாபிஷேகம் ஆனது. அம்பாள் கோவில் மட்டும் கல்திருப்பணி. சனிபகவான் கிழக்கு முகமாகத் தனியே இப்பொழுது வைக்கப்பட்டிருக்கிறார். சுவாமி பெயர்வைத்தியநாதர், அம்பாள் பாலாம்பாள்; ஸ்தலவிருட்சம் வில்வம். இது பக்கத்தில் உள்ள பஞ்சவிலவாரண்ய ஸ்தலங்கள் ஐந்தில் ஒன்று. ஊருக்குள் நுழையுமிடத்தில் சித்தி விநாயகர் கோயில் உள்ளது. தலப் பெயருக்கு ஏற்ப திரௌபதி கோயிலும் இவ்வூரில் தனியே உள்ளது.

மூர்த்தி :- உற்சவ மூர்த்திகள் புதிதாகச் செய்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர். அம்பாள் சக்தி வாய்ந்தவர் என்ற நம்பிக்கை உண்டு. சாக்தேய வழிபாட்டில் இவ்வூர் முச்சர சாக்தேயம் என்பர்.

வரலாறு :- அப்பர் சுவாமிகள் குறுக்கையைத் தரிசித்து அன்னியூர் போகும் வழியில் இங்குத் தரிசித்துச் சென்றார் என்பது இவ்வூர் வரலாறு. இதற்குப் பெரிய

புராணத்தில் ஆதாரம் இலது. அப்பருக்கு நோய் இருந்ததாகவும் அதை நீக்க இங்கு வைத்தியநாதர் தம் ஐடையில் உள்ள கங்கையை ஒரு கிணற்றில் எடுத்து விட்டு, அதில் அப்பரை நீராடச் செய்து நோயைப் போக்கினார் என்றும் கூறுவர். நளன் நீலோத்பல மலரால் பூசித்துத் தன் சுய உருவம் அடைந்தான். அரிச்சந்திரன் பூஜித்துக் கடன் நிவாரணம் பெற்றான்.

பாடல் :- மாணிக்கவாசகர் பாண்டூர் என்ற ஊரைக்குறிப்பிடுகிறார். இவ்வூரானது அவருக்குப் “பாணிக்கிரகணசித்தி அளித்தது” என்றதொரு பழைய வரலாற்றை ஊரார் சொல்லுகிறார்கள்.

சிறப்பு :- அப்பர் இவ்வழியே சென்றார் என்பது மட்டும் நம்பக் கூடியதாய் உள்ளது. ஊரில் அக்கிரஹாரம் உண்டு. இங்கு திருமால்பாண்டவசகாயன் என்ற பெயரோடு தனியான ஒரு சிறு கோவிலில் அமர்ந்து இருக்கிறார். உபயநாச்சியாரோடு கூடிய மூலவர். அவருக்கு முன்னால் கிருஷ்ணசிலாவிக்கிரகம்; இவருக்கு எதிரில் உற்சவர் ஸ்ரீனிவாசன், அலர்மேல் மங்கைத் தாயார். திருமலை திருப்பதி, அழகர் கோயில், இவ்வூர் ஆகிய பாண்டூர் என்னும்மூன்று இடங்களிலும் சுவாமி சீனிவாசன் என்ற திருநாமம் உடையவர் என்று சொல்வர். இக்கோயிலைக் கடந்தே சிவாலயத்திற்குச் செல்லவேண்டும்.

காரைக்குடி திருவாசகவிழா

காரைக்கடி திருவாசகமடத்தின் சார்பில் குரோதி ஆனி-29ஆம் நாள் 12-7-64 ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை மாலை இருபொழுதும் மீ. சு. வித்தியாசாலையில் திருவாசக விழா நடைபெறும். தமிழ்க்கடல் சிவமணி ராய. சொக்கலிங்கனார் அவர்கள் தலைமை வகிப்பார்கள். திருவாளர்கள் திருச்சி, இலஞ்சி அ. இ. முத்துக் குமாரசுவாமி, திருச்சிற்றம்பலம் மு. அருணாசலம், திருமதிகள் மதுரை இராதா தியாகராசன் தூத்துக்குடி இரா. மீனும்பாள் ஆகியோர் சொற்பொழிவாற்றுவார்கள். எல்லோரும் வருக.

தாண்டகவேந்தரின் தண்டமிழ்

(முத்தமிழ்மணி, ஆ. சுவாமிநாதன், மஞ்சக்கொல்லை)

திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக் கொண்ட திருநாவுக்கரசர் பெருமான் அருளிய திருப்பாடல்களில் தாண்டகமும் ஒரு பிரிவாகும். தாண்டகம் தமிழ்ப்பாவினங்களில் ஒன்று. இதன் இலக்கணத்தைச் சொல்லும் இலக்கண ஆசிரியர்கள் அதற்குரிய இலக்கணம் கூறி உதாரணமாகச் சொல்லுமிடத்து அப்பழர்த்திகள் அருளிய தாண்டகத்தையும், திருமங்கையாழ்வார் பாடிய தாண்டகத்தையும் கூறியுள்ளனர். தாண்டகப் பதிகங்களைச் சொல்லாசருக்கு நிகராக இதுவரை யாரும் பாடாமையால் வாக்கின் அரசரைத் “தாண்டகவேந்தர்” தாண்டகச் சதுரர் என்றே முன்னோர்கள் உரைத்தனர். வேறு பண் வகைகளையும், திருநேரிசை, திருவிருத்தம், திருக்குறுந்தொகை போன்ற பதிகங்களையும் அடிகளார் பாடியிருப்பினும், அவைகளி லெல்லாம் சிறந்து படிப்போரையும், பாடுவோரையும் மிகவும் உருகவைப்பது தாண்டகப் பதிகங்களேயாகும். இதனைக் கூறவந்த சேக்கிழார் பெருமான்,

மண்முதலா முலகேத்த மன்னுதிருத் தாண்டகத்தைப்
புண்ணியா வுன்னடிக்கே போதுகின்றேன் எனப்புகன்று
நண்ணரிய சிவானந்த ஞானவடி வேயாகி
அண்ணலார் சேவடிக்கீழ் ஆண்டஅர சமர்ந்திருந்தார்.

என்று குறித்தருளினர்.

அப்பழர்த்திகள் அருளிய பாடல்களில் திருக்குறுந்தொகைப் பதிகங்களும், தாண்டகப்பதிகங்களுமே எண்ணிக்கையில் அதிக இடம் பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் தாண்டகப் பதிகங்கள் தொண்ணூற்றொன்பதாகும். ஆளுடைய அரசரின் அருந்தமிழ்ப்பாக்கள் இலக்கியவளமும், பொருட்செறிவும் பெற்று மக்களைச் செம்மைப்படுத்துவதுடன் முத்தியின்பத்தையும் நல்குவதாய் அமைந்துள்ளன. இலக்கிய வளத்திற்குச் சிறப்பாக அமைவது உவமைகள். அந்த உவமைகளைப் பல இடங்களில் வாக்கின்மன்னர் அழகுற

அமைத்துள்ளனர். திருமறைக்காட்டுத் திருத்தாண்டகப் பதிகத்தின் ஐந்தாவது திருப்பாட்டு,

“மூரி முழங்கொலிநீ ரானுன் கண்டாய்
முழுத்தழல்போல் மேனி முதல்வன் கண்டாய்
ஏரி நிறைந்தனைய செல்வன் கண்டாய்
இன்னடியார்க் கின்பம் விகாப்பான் கண்டாய்
ஆரியன் கண்டாய் தமிழன் கண்டாய்
அண்ணா மலையுறைஎம் அண்ணல் கண்டாய்
வாரி மதகளிறே போல்வான் கண்டாய்
மறைக்காட் டுறையும் மனாளுன் தானே

என்பதாகும். இத்திருப்பாடலில் சிவபெருமான் எல்லாவுயிர் கட்கும் எளிபனாகவும், உபகாரியாகவும் இருக்குந் தன்மையினை வெளிப்படுத்தஎண்ணிய அடிகளார் “ஏரி நிறைந்தனைய செல்வன்” என்று குறித்தார். ஏரியில் நிறைந்துள்ள நீர் உவமானம். இறைவனின் பரந்தகருணை உவமேயம். அனைய உவம உருபு. ஏரி நீரின் பரப்பும் பயனும், இறைவனின் பரந்த கருணையும் பாவிப்பும் உவமைப் பொருத்தங்களாக அமைந்துள்ளன.

புறநானூற்றில் வள்ளல் அதிகமான் நெடுமானஞ்சியைப் பாராட்டிய ஔவையார் “கடல் போன்ற பெருஞ் செல்வத்தைப் பலர் பெற்றிருப்பினும் அவர்கள் செல்வம் கடல் நீரைப் போல ஒருவருக்கும் பயன் படவில்லை. உனது செல்வம் குறைந்த அளவில் இருப்பினும் கிணற்று நீரைப் போலப் பலருக்கும் பயன்படுகின்றது” என்பதனை,

“உவர்க்கட லன்ன செல்வரும் உளரே

கிணற்றுற் றன்ன நீயுமா ருகையே”

என்று பாடியிருக்கிறார். கடலும் கிணறும் அல்லாத ஏரியினைத் தாண்டகச் சதூரர் தனது தண்டமிழில் உவமை காட்டினார். இது உணர்ந்து இன்புறத்தக்கதாகும். இன்னும்

“விறகில் தீயினன் பாலிற்படு நெய்போல்”

எனவும்,

“காம்பிலா முழை போல” எனவும் “உலையிலேற்றித் தழலெழ மடுத்த நீரில் திளைத்து நின்றாடுகின்ற

ஆமை போல” எனவும் அமைந்த எண்ணிறந்த உவமைகளும் அதன்கண் உறையும் கருத்துக்களும் உணர்ந்து இன்புறத் தக்கனவாகும்.

உயிர்க்குயிராய் விளங்கும் இறைவன் அவ்வுயிர்க்குச் செய்யும் அருளிப்பாட்டின் தன்மையைப் புலப்படுத்தும் போது அது பழத்தினும், கற்கண்டினும், ஐம்புல இன்பங்களை நல்கும் மங்கை நல்லாரினும் செல்வபோகத்தில் உறையும் அரச வாழ்க்கையினும் இனிமையுடையது என்பதனை,

“கனியினும் கட்டிபட்ட கரும்பினும்
பனிமலர்க் குழற் பாவை நல்லாரினும்
தனி முடிகவித்தாளும் அரசினும்

இனியன் தன்னடைந்தார்க்கு இடைமருதனே”
என்னும் திருக்குறந்தொகைப் பாட்டால் விளக்கி நம்மை பெல்லாம் சிவபெருமானின் திருத்தொண்டாக்குகின்றார்.

பூசு நீறு போல் உள்ளும் புனிதர்களாகிய அடியவர்களின் திறத்தினைச் சொல்வேந்தர் பல இடங்களில் விவரித்துள்ளார். காலையில் எழுந்து சிவபெருமானைச் சிந்தித்து நீராடி மலர்களைக் கொண்டு அருச்சித்து ஆர்வத்தோடு விளக்கேற்றித் தூபதீபங் கொடுத்துப் போற்றுவார் என்ற கருத்துக்களை,

“பெரும் புலர் காலை மூழ்கிப் பித்தர்க்குப் பத்தராகி
அரும்பொடு மலர்கள் கொண்டு ஆங்கு ஆர்வத்தை

[உள்ளே வைத்து
விரும்பினல் விளக்குத் தூபம்விதியினால் இடவல்லார்க்குக்
கரும்பினில் கட்டி போல் வார்கடவூர் வீரட்டனாரே”

என்ற திருநேரிசைப் பாடலாலும் பிறவற்றாலும் விளக்கியிருக்கின்றார். இங்ஙனம் உரைத்த ஆளுடைய அரசரைப் புராணத்தில் சேக்கிழார் சுவாமிகள் படிப்போர் நெஞ்சையுருக்கும் வண்ணம் விவரித்துள்ளார்.

என்கடன் பணிசெய்துகிடப்பதே யென்றபடி தலங்கள் தோறும் வழிபட்டு வந்த வாசீசர் திருவாரூருக்கு வந்த காட்சியை,

மார்பாரப் பொழிகண்ணீர் மழைவாருந் திருவடிவும்

[மதுரவாக்கில்

சேர்வாகுந் திருவாயில் தீந்தமிழின் மாலைகளும்

[செம்பொற்றாளே

சார்வான திருமனமும் உழவாரத் தனிப் படையும்

[தாமுமாகிப்

பார்வாழத் திருவீதிப் பணிசெய்து பணிந்தேத்திப்

[பரவிச் செல்வார்

என்று திருநாவுக் கரசர் புராணத்திலும், சீர்காழிக்குத் தாண்டகவேந்தர் வருவதையறிந்து திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையார் எதிர் கொண்டழைக்கவந்தபோது கண்ட காட்சியாகச் சொல்லரசரைச் சொல்லுமிடத்து,

“சிந்தையிடை யருஅன்பும் திருமேனி தனிலசைவும்
கந்தைமிகை யாங்கருத்தும் கையுழவாரப் படையும்
வந்திழிகண் ணீர்மழையும் வடிவில்பொலி திருநீறும்
அந்தமிலாத் திருவேடத்து அரசுமீதீர் வந்தணைய ”

என்று திருஞானசம்பந்தர் புராணத்திலும் குறித்துள்ளமை அறிந்தின்புறப்பாலதாகும். தமிழ் நூற்கடலையும், வடநூற் கடலையும் நிலை கண்டுணர்ந்த மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் தாமியற்றிய காஞ்சிப் புராணத்தில் வாசீசர் வணக்கப்பாடலில் அப்பமூர்த்திகளின் அருளுருவத் திருமேனியை அகந் கணிந்து அப்படியே வருணித்துள்ளார்.

இடையருப் பேரன்பும் மழைவாரும் இணைவிழியும்

[உழவாரத்தின்

படையருத் திருக்கரமும் சிவபெருமான் திருவடிக்கே

[பதித்த நெஞ்சும்

நடையருப் பெருந்துறவும் வாசீசப் பெருந்தகைதன்

[ஞானப்பாடல்

தொடையருச் செல்வாயும் சிவவேடப் பொலிவறகும்

[துதித்து வாழ்வாம்

என்பதாகும்.

இளமைப் பருவத்திலேயே தந்தையையும் தாயையும் இழந்து தமக்கையாரின் அரவணைப்பில் வாழ்ந்த மருள் நீக்கி யாருக்கு வாழ்க்கையின் மீது வெறுப்பு தோன்றிற்று. நேற்றிருந்தவன் இன்றில்லை யென்ற பெருமையுடைய நிலை

யாமையை நன்குணர்ந்தார். அச்சந்தர்ப்பத்தில் கொல்லாமை மறைந்துறையும் சமண சமயத்தவ முனிவர்கள் இவரைத் தன்பாலீர்த்துச் சாத்திரங்களைக் கற்பித்தனர். அங்கு நன்கு தேர்ச்சி பெற்று வாதிடுவதிலும் வெற்றி பெற்ற அடிகளார்க்குத் தருமசேனர் என்ற பட்டமும் கொடுத்துத் தலைமை நிலையையும் அளித்தனர். அப்போது இறைவன் திருவருளால் சூலை நோய் ஏற்பட்ட போது அவர்களுடையமணிமந்திர ஒளடதங்களால் தீராமையால்திலகவதியாரை அடைக்கலமாக அடைந்தார். தவச்செல்வியாகிய திலகவதியாரும் தம்பால் வந்த தமபியாரை இறைவன் பால் அழைத்துச் சென்றார். அங்கு வீரட்டத்தெம்பெருமானை விருப்போடு வழிபட்டார். நெஞ்சம் உமக்கே இடமாக வைத்தேன் என்று உருகினார். அப்பர்சூலையும் நீங்கிற்று. சிவ பெருமான் நாவுக்கரசு என்று உன்னை இனி நானிலம் போற்றும் என்றும் அருளினார். சிவபெருமான் திருவாக்கைக்கேட்ட திருநாவுக்கரசர் ஆனந்த பாவசாகி தோத்திரங்கள் பாடினார். இவ்வாறு அருளும் பெருமானை ஏழையேன் பண்டிகழ்ந்தேனே என்று இரங்கினார். இவ்வாறு தாம் முன்பு நெறியல்லா நெறியிற் சென்றதைப் பல தலங்களில் பாடிய பாடல்களிலெல்லாம் பாடியுள்ளார். அவ்வாறு அமைந்த பாடல்களில் திருவாரூரில் பாடிய “மெய்யெலாம் வெண்ணீறு” என்று தொடங்கும் காந்தாரப்பண், படிப்போர் மனத்தை உருக்கவல்லதாகும். இத்திருப்பாடல்கள் பத்தின் இறுதியிலும் கணியிருக்கக் காய் கவர்ந்த கள்வன் என்றும், முயல் விட்டுக்காக்கைப்பின் போனவாறேயென்றும், அறம் இருக்க மறம் விலைக்குக் கொண்டவாறே யென்றும், பனி நீரற் பரவை செயப் பாவித்தேனே யென்றும், ஏதன்போர்க்காதனாய் அகப்பட்டேனேயென்றும், இருட்டறையில் மலடுகறந்து எய்த்தவாறே யென்றும், பாழூரில் பயிர்க்கம் புக்கெய்த்தவாறே யென்றும், தவமிருக்க அவஞ் செய்து தருக்கினேனே யென்றும், கரும்பிருக்க இரும்பு கடித்தெய்த்தவாறே யென்றும் பலபடக்கூறி வருந்தியுள்ளார்.

தாண்டகவேந்தரின் தண்டமிழானது பல அடியார்கள் அசர்களுடைய வரலாறுகளைத் தெரிந்து கொள்ளவும் வாய்ப்பாக அமைந்துள்ளது. திருக்குறுக்கை வீரட்டம் திருநேரிசைத் திருப்பாடல்களிலும், பிறவற்றிலும் இவைகளைக் காணலாம். ஆத்திமத்தின் கீழ் மணல்குவித்து அவற்றையே இலிங்கமாகப் பாவித்து ஆவின் பாலைக்கறந்து அபிடேகஞ் செய்ய, அதனைத் தவறுக்கக் கருதித் தந்தையார் அடித்துத் துன்புறுத்திய போது, அவர் வசமில்லாததைக் கண்டு காலினால் பார்ப்பாடங்களை இடறினர். அவற்றைக் கண்ட சண்டேசர் தந்தையார் கால்களை மழுக்கொண்டு வீழ்த்தினர். அவருக்குப் பேரின்பம் நல்கினர் பெருமான் என்பதனை,

“தழைத்ததோர் ஆத்தியின்கீழ் தாபமணலாற் கூப்பி” என்னும் திருப்பாட்டில் தெரிவிக்கின்றார். மற்றும் கணம்புல்லர், கோச்செங்கட் சோழர், மாபலிச் சக்கரவர்த்தி, கண்ணப்பர், அமர்நீதி நாயனார், சாக்கிய நாயனார், நமிநந்தியடிகள், அப்பூதியடிகள், திருஞான சம்பந்தர் ஆகிய பெரியோர்களையும் குறித்துள்ளமையால் வரலாற்றராய்ச்சிக்கும் துணையாக இருக்கின்றது.

சிவபெருமானை நோக்கி உரையாடும் வகையில் சில திருப்பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. அவைகளில் ஒன்று திருவொற்றியூரிலிருக்கும் எழுத்தறியும் பெருமானிடம் உவகையுடன் பேசியதாகும். அவையாவன:—“வேத முதல் வனே! நீ கோயில் கொண்டிருக்கும் இவ்வூரைப் பிறரிடம் ஒற்றி (ஒத்தி) யாகப் பெற்றுள்ளாய். உன்னிடம் ஒற்றியாக வைத்தவர்கள் பரம்பரையில் ஒருவருமில்லாததால் இவ்வொற்றியூர் உனக்குச் சொந்தமாயிற்று. உன்னிடம் ஒற்றி வைத்தவர்கட்கு உறவினர் யாரேனும் வந்து கேட்டால் இதனைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட வேண்டுமே என்ற எண்ணத்தால் நீ விற்றுவிடலாம் என்று கருதவும் கூடும். அவ்வாறு விற்றுவிட நினைத்தால் என்ன விலை சொன்னாலும் கொடுத்து வாங்கிக் கொள்ளப்பலர் முன்வருவார்கள். அவ்வாறு பலர் வாங்க நினைப்பதற்குக் காரணம் இங்குள்ள

வளங்களேயாகும். வண்டுகள் நறுமலர்களில் அமர்ந்து தேனையுண்டு யாமோசையைப் போல ரீங்காரம் செய்யும் சோலையும் இளமாக்காவும் சூழ்ந்து விளங்குவதேயாகும். இதனை விறறல்பெரும் பொருள் கிடைக்குமென்று நினைத்து விறறுவிடாதே. இதன் சிறப்பினை நோக்காது விறறுவிட்டால் இதுபோன்ற வேறொரு ஊரை உன்னால் வாங்க முடியாது” என ஒற்றியூரின் சிறப்பினை,

“சுற்றி வண்டு யாழ்செய்யும் சோலையும் காவும் துதைந்தி
(லங்கு

பெற்றி கண்டால் மற்றியாவருங் கொள்வர் பிறரிடை நீ
ஒற்றி கொண்டாய் ஒற்றியூரையுங் கைவிட்டு

(உறுமென்றண்ணி

விறறி கண்டாய் மற்றிது வொப்பதில் இடம் வேதியனே.”

இவ்வாறு நகைச்சுவை தோன்றப் பாடியுள்ளார்.

நமது பாவரசரின் பைந்தமிழ்க் கருத்துக்கள் தற்காலக் கவிஞர்கட்கு வேண்டிய கருத்துக்களைக் கொடுத்திருக்கின்றன. நாட்டு விடுதலைப் போராட்டத்தினைக் கவிதையில் ஊக்கிய பாரதியார் பாடலில் பல செய்திகளைக் காணலாம். அடியார்களின் உறைப்பைக் கூறுமிடத்து எதற்கும் அஞ்சா வறுதியுடையவர்கள் என்பதைக் காட்ட அடிகளார் “வானந் துளங்கி லென் மண் கம்பமாகி -லென்” சிவபெருமானுக் காட்பட்டவர்கட்கு அவனே துணையென அச்சமின்றியிருப்பர் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இக்கருத்தைக் கவிபாரதியார் “அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்பதில்லையே, உச்சிமீது வானிடிந்து வீழுகின்ற போதிலும்” என்று பாடியுள்ளார். கல்லொடு கட்டி அடிகளாளைக் கடலிற் போட்டபோது இறைவன் திருவருளால் ஐந்தெழுத்தோதி திருப்பா திரிப்புலியூரையடைந்து திருக்கூட்டத்தாருடன் சிவ பெருமானை வழிபட்ட செய்தியறிந்த மன்னவன் அமைச்சர்களை மனுப்பி அழைத்து வரச் செய்தான். அவர்கள் சென்று நமது வாசீசரை யழைத்தபோது யாம்பாருக்கும் அடிமையில்லை எவரையும் பணியோம் நோயும் எங்களுக்கில்லை எல்லாம் வல்ல பரம்பொருளாகிய சிவபெருமானையே பணிவோம் என்று கூறும் போது “நாமார்க்கும் குடியல்

லோம்” என்ற திருத்தாண்டகத்தைப் பாடியருளினார். இக் கருத்தைப் பாரதியார் சுதந்திரப் பள்ளில் “புவியில் எவர்க்கும் இனி அடிமை செய்யோம் பரிபூரணனுக்கே அடிமை செய்து வாழ்வோம்” என்று பாடியுள்ளார்.

நால்வர் பெருமக்கள் சென்ற நெறியை தாசமார்க்கம், சற்புத்திர மார்க்கம், சகமார்க்கம், சன்மார்க்கம் என ஆன்றோர் கூறியுள்ளனர். அதில் சொல்லின் செல்வராகிய அப்பமூர்த்திகள் சென்ற நெறியே தாசமார்க்கமாகும். இதுவே நம் போன்றவருக்கு எளிதான நெறியுமாகும். சிவபெருமான் திருவருளால் திருஞானசம்பந்தர் தந்தையாகப்போற்றினார். ஆளுடைய நம்பிகள் தோழமை கொண்டார். மாணிக்கவாசகப் பெருமானே அறிவால் சிவனே யானார். திருநாவுக்கரசர் இறைவனை ஆண்டானாகவும் தன்னை அடிமையாகவும் பாவித்தார். இறைவன் உடையான் நாம் உடைமைப் பொருள். இவ்வாறு அடிமை செய்யும் நெறியே நம் போன்றவருக்கு ஏற்புடைத்தாகும். இவ்வாறு வழிபடும் நெறியை சரியை யென்றும், கிரியை யென்றும், யோக மென்றும், ஞான மென்றும் படிமுறை வகுத்துப் பாகுபாடு செய்துள்ளனர். இந்நெறிகளை முறையாக வலியுறுத்தும் முறையோடு கூடிய பாடல்களையும் அடிகளார் அருளியுள்ளார்.

“நிலைபெறுமாறு எண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா” என்று தொடங்கும் திருப்பாடல் சரியையும், “காயமே கோயிலாகக் கடிமனம் அடிமையாக” என்னும் திருப்பாடல் கிரியையும், உயிராவணமிருந்து உற்று நோக்கி உள்ளக் கிழியில் உருவெழுதி என்னும் திருப்பாடல் யோகத்தையும்,

“ஞானத்தால் தொழுவார் சில ஞானிகள்”

என்னும் திருப்பாடல் ஞானத்தையும் தெரிவிப்பனவாகும். இவ்வாறு பல சிறப்பியல்புகளைத் தாண்டக வேந்தரின் தண்டமிழ் பெற்றுள்ளன. அவைகளை யெல்லாம் ஒதி வழிபட்டுப் பின்பற்றிச் சிவனெனும் நாமம் தனக்கே யுரிய செம்மேனியும்மாந் வழிபட்டு உய்தி பெறுவோமாக.

பதி இலக்கணம்

—(புலவர்மணி—சித்தாந்த வித்தகர்:

முரு. பழ. இரத்தினம் செட்டியார்.)—

பேரன்புமிக்க தலைவர் அவர்களே! பெரியோர்களே!

இங்கே கூட்டம் குறைவாக இருக்கிறதென்று நண்பர்கள் சிலர் சொன்னார்கள். இருக்கிற கூட்டம் கலையாமல் இருந்தால் போதும் என்று நான் நினைக்கிறேன். செய்தித் தாட்கள் பலவற்றிலும் நிகழ்ச்சி நிரலை வெளியிட வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் கூட்டம் நிறைய வரும்.

இப்பொழுது நான் பேச எடுத்துக் கொண்ட பொருள் “பதி இலக்கணம்” என்பதாகும். எனக்கு முன் பேசிய அன்பர்கள், வேறு தலைப்புகளில் பேசினாலும் இறைவனிடத்துக் கொண்ட பேரன்பால் அவன் சொருப இலக்கணம் பற்றி நிறையக் கூறினார்கள். அவர்கள் கருணை கூர்ந்து எனக்கு விட்டுத் தந்த இறைவனின் தடத்த இலக்கணம் பற்றி இரண்டொன்று சொல்லக் கருதுகிறேன்.

இறைவன் தன் நிலையில் நிற்பதைச் “சொருபம்” என்றும், அவன் பிற பொருட்களோடு தொடர்புற்று நிற்கும் நிலைபைத் “தடத்தம்” என்றும் கூறுவர்.

“ஒன்றாகியும் வேறாகியும் உடனாகியும்” நிற்பது இறைவனின் தடத்த இலக்கணங்களுள் ஒன்றாகும்.

“ஒன்றாகி நிற்கின்றான்” என்றால் அதன் பொருள் என்ன? கலப்பால் ஒன்றாகி நிற்கின்றான் எனச் சாத்திரத்தில் படிக்கிறோம். இறைவன் எங்கும் நிறைந்தவனாதலால் எல்லாப் பொருட்களிலும் நிறைந்து நிற்பதையே “கலப்பால் ஒன்றாகி” எனச் சாத்திரம் சொல்வதாகச் சிலசமயங்களில் சாதாரணமாகக் கருதிவிடுகின்றோம்.

புதுவை மாநாட்டில் பேசியதன் சுருக்கம்,

“இருபொருட்கள், அவை தூலமாயினும் சூக்குமமாயினும், ஒரே இடத்தில் இருப்பதென்பது சாத்தியமன்று; ஒரு பொருளினிடத்தே மற்றொரு பொருள் இருந்தால் அந்த அளவுக்கு வியாபகம் குறையவே செய்யும்; பாலும் நீரும் ஒன்றாகக் கலந்து நிற்கிறதே? என்றால் அங்ஙனமே கலக்கும் போது அளவில் கூடிவிடுமாதலால் ஒரே இடத்தில் அவை இரண்டும் இல்லை என்பதுதெளிவு; பிரம்மம் சர்வ வியாபகப் பொருள்; எனவே அதனிடத்தே உயிர்களும், மலங்களும் உண்டென்பது பொருந்தாது; இருப்பது பிரம்மம் ஒன்றே; ஏனைப் பொருட்கள் வெறும் தோற்றமே அன்றி உண்மை அல்ல” என்பது சங்கரர் வேதாந்தத்தின் கருத்தாகும். வேதாந்தம் இங்ஙனம் கூறுவதாகப் “ப்ரம்ம வித்யா” பத்திரிகை ஆசிரியர், சோம சுந்தர நாயகர் அவர்களை மறுக்கும் கட்டுரையில் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

வேதாந்த நூற்பயிற்சி மிக்க அந்த ஆசிரியர் இங்ஙனம் கூறுவதால், வேதாந்திகளின் கருத்து இவ்வாறு இருக்குமென்றே நாம் கொள்ள வேண்டியதிருக்கிறது.

“கடவுள் அதிசூக்குமப் பொருள்; அஃது இடம் வேண்டிய பொருள் அன்று; இடம் வேண்டாப் பொருளாகிய கடவுளினிடத்தே இடத்தைக் கற்பித்துப் பேசுவது தவறு; சூக்குமப் பொருட்கள் இடம் வேண்டாமலே தம்முள் நிறைந்து நிற்க முடியும்; இன்னும் இறைவனை நோக்க உயிர்களும் ஏனைப் பொருட்களும் தூலமேயாகும். தூலமாகிய நீரில் சூக்குமமாகிய சூடு எங்ஙனம் நீரின் எல்லாப் பகுதியுள்ளும் நீக்கமற நிறைந்து நிற்கிறதோ அதே போல அதிசூக்குமப் பொருளாகிய கடவுள் ஏனைப் பொருட்களிடத்தே நீக்கமற நிறைந்து நிற்க இயலும்; இதனையே உடாபதி சிவம், ‘திருவருட் பயனில்’ “எரியுறு நீர்போல்” எனக் கூறியருளியிருக்கிறார்; இறைவனின் சர்வ வியாபகத்துள் உயிர்களும் ஏனைப்பொருட்களும் வியாப்பியமாயும் வியாத்தியாயும் நிறநல் சாத்தியமேயாகும்” என்று நாம் விடைகூறுகின்றோம். இடம் வேண்டாப் பொருளாகிய இறைவனிடத்தே இடத்தைக் குறியாக வைத்துப் பேசுவது தவறேயாகும். ஆனால் இங்கே வேறொரு தடை எழுகிறது; அதனைப் பற்றி நாம் ஆராய வேண்டும்.

நீரில் சூடு நிறையும் பொழுது, தண்ணீர் வெந்நீராகுகிறது; சூடு அதிகரிக்குமானால் தண்ணீர் ஆவியாக மாறிவற்றிப் போகிறது. இறைவன் பேராற்றலும் பேரறிவும் வாய்ந்தவன். அவன் உயிர்களுள்ளும் ஏனைப் பொருட்களுள்ளும் வியாபிக்கும்பொழுது அவையாவும் தம் இயல்பு கெட்டோ, அடங்கியோ நிற்க வேண்டும்; அல்லது நீர்வற்றிப் போவது போல இறைவன் வியாபகத்துள் அவை நிற்க முடியாமல் அழிந்து போக வேண்டும். நறுமணம் மிகுதியும் பரவும் பொழுது, தீ நாற்றம் அடங்கிப் போகின்றது; அங்ஙனம் அடங்கவில்லையேல், நறுமணத்தினும் பார்க்கத் தீ நாற்றத்தின் வலிகூடுதலாக இருக்கிறதென்றே கொள்ள வேண்டியது வரும். பேரறிவுப் பொருளாகிய இறைவன் வியாபித்து நிற்கும் நிலையில் அறியாமையைச் செய்யும் மலமும், பந்தமுற்ற உயிர்களும் தம் இயல்பு கெடாமலோ, அடங்காமலோ நின்றால் அவை இறைவனைவிட வலிமை மிக்கன என்று கொள்ளவேண்டியது வரும் அன்றோ? “ஞாயிறு இருந்தும், படலமுற்ற கண் ஞாயிற்றை அறியாமை போல, இறைவன் இருந்தும், மலபந்தமுற்ற உயிர் அவனை அறியாது நிற்கின்றது” என்ற கருத்தைக் கொண்டு வந்து இங்கே குழப்பக் கூடாது. உயிர் இறைவனை அறிய முடியாமல் நிற்பதற்குத்தான் இதனைக் கூறலாம். இறைவனின் சர்வ வியாபகத்துள் உயிரும் பாசமும் நிலைபெறுவதற்கு இதனைக் காரணமாகக் கூறமுடியாது. வன்மை மிக்க ஒரு பொருள் பரவும் பொழுது, வன்மை குன்றிய பொருட்களை அழித்தோ, நிலைகெடச் செய்தோ, அடக்கியோ, தான் மீதுரர்ந்து நிற்பதே இயற்கையாகும் எனவே உயிர்களும் பாசமும் நிலைகெடாமல் இறைவன் வியாபகத்துள் நிற்கின்றன என்பது பொருத்தமாகுமா? இறைவனின் பேராற்றலுக்கும் பரிபூரண வியாபகத்திற்கும் இஃது இழுக்காகாதா? இந்தச் சிக்கலைச் சைவ சித்தாந்தம் எங்ஙனம் தீர்க்கின்றது?

இறைவன் பேராற்றலும் பேரறிவும் வாய்ந்தவன் என்பதோடு அவன் பெருங்கருணையும் உடையவன் என்பதை நாம் மறக்கக் கூடாது. பெருங்கருணை வாய்ந்த

இறைவன் உயிர்கள் தன் வியாபகத்துள் நிலைபெறும் பொருட்டு, அவற்றுள் நீக்கமற நிறைந்து நிற்பதோடு அமையாமல் அவையாகவும் நிற்கின்றான். குழந்தைக்கு இருப்பு நல்கும் தாய், குழந்தையால் பற்றப்படும் பொருட்களுக்கும் இருப்பு நல்குவது போல, உயிர்கள் நிலைத்தற் பொருட்டு அவையாகவே நிற்கின்ற இறைவன், அவ்வுயிர்களால் பற்றப்படும்பொருட்களும் நிலைபெறும் பொருட்டு “அதுவதுவாகவும்” நிற்கின்றான். பேராற்றல் வாய்ந்த இறைவனால் மட்டும் தான் இங்ஙனம் நிற்க முடியும். இதனால் தான், “God is all” — “கடவுளே அனைத்துமாகின்றான்” எனக் கூறுகின்றோம். “All is God” — “அனைத்தும் கடவுளாகின்றன” என்பதுநேர் பொருளில் பொருத்தமாகாது. கடவுள் எல்லாமாக நிற்க முடியும்; எல்லாம் கடவுளாக நிற்க முடியாது. முத்தி நிலையிலும் உயிர் சிவமாக நிற்கவில்லை. உயிரைச் சிவமாக்கி இறைவன் நிற்கின்றான்; “சிவமாக்கி எனையாண்ட” என்னும் திருவாசகம் இதனைத் தெளிவுறுத்தும். எனவே, “ஒன்றாகி” நிற்பதென்பது, இறைவன் எல்லாப் பொருட்களிலும் நிறைந்து நிற்கின்றான் என்பதோடு அந்தந்தப் பொருளாகவும் நிற்கின்றான் என்பதை உணர்த்துகிறது என நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். “அவன் இவனாகி நின்றலால் விடயங்கள் அவனுக்கன்றி இவனுக்காயின” என இதனையே சிவஞான சுவாமிகள் குறிப்பிடுகின்றார். இறைவன் கருணையால் அவை அவையாகவே நிற்பதால், அவனுடைய வியாபகமும் கெடவில்லை; உயிர்களும், பாசமும் தம் இயல்பு கெடாமல் நிலைபெறவும் முடிகிறது. இதனால் ஒன்றாகி நிற்பதன் மூலம் இறைவன் வியாபகத்துள் எல்லாப் பொருட்களுக்கும் இருப்புக்கிடைக்கின்றது என்பது தெளிவு. இஃது ஒன்றாகி நிற்பதன் பயனாகும்.

அடுத்து, “வேறாகி” நிற்பதை ஆராய்வோம். உயிர்களாகவே இறைவன் நின்றால் அவை பந்தமுற்ற நிலையிலேயே என்றும் இருக்க நேரிடும். இதனால்தான் வேறாகியும் நின்று அறிவிக்க வேண்டியவனாகிறான். முற்றறிவும் எல்லையில் ஆற்றலும் உடைய இறைவன் ஒன்றாகி நிற்பதற்காக விகாரம் அடையாது தாக்கற நிற்க முடியும்

அன்றோ? எனவே ஒன்றாகி நிற்கின்ற அவன் அதே சமயம் வேறுகவும் நின்று உயிர்களுக்கு அறிவிக்க முடியும்.

உயிர்கள் யாவும் ஒரே தன்மையுடையன அல்ல. இதனால்தான் அவை பலவாக இருக்கின்றன. ஒவ்வோரு யிர்க்கும் அதற்கேயுரிய தனி இயல்புகள் வெவ்வேறு உண்டு.

பத்தும் பதினைந்தும் இருபத்தைந்து என்று ஆசிரியன் தன் நிலையில் உடனே கூறிவிடமுடியும். ஆனால் எல்லா வகுப்புக்களிலும் உள்ள மாணவர்கள் அனைவர்க்கும் உடனே “இருபத்தைந்து” என்று அறிவித்தால் அவர்கள் புரிந்துகொள்ள முடியுமா? தொடக்க வகுப்பிலுள்ள மாணவன் அறிந்து கொள்ளும் வண்ணம் “பதினென்று பன்னிரண்டு” என விரல் விட்டு ஒவ்வொன்றாக எண்ணிக் காட்டியே அறிவிக்க வேண்டும். ஆசிரியர் ஏன் விரல் விட்டு எண்ண வேண்டும்? எல்லாம் தெரிந்த அவர் உடனே சொல்ல வேண்டியது தானே? என்று கேட்பதிற் பொருளில்லை அன்றோ? உயிர்கள் அனைத்திற்கும் ஒரே மாதிரியாக அறிவித்து உடனடியாக முத்திரிலைக்கு இட்டுச் செல்வது என்பது உயிர்களின் நிலைக்கு ஏற்ற தன்று. அந்தந்த உயிர்களின் தனி இயல்புகள், அனுபவ நிலைகள் ஆகியவற்றிற்கு ஏற்பவே இறைவன் அறிவிக்க வேண்டும். இங்ஙனம் அறிவிப்பதன் மூலம் படிமுறையே ஆன்மாக்கள் அறிவு விளக்கம் பெற்று முன்னேறு கின்றன. “வேறுகி” நிற்பதால் உயிர்கள் தத்தம் இயல் பிற்கு ஏற்ப அறிவு விளக்கம் பெறமுடிகிறது. இது ‘வேறுகி’ நிற்பதால் ஏற்படும் பயனாகும்.

இனி “உடனாகி” நிற்பதைக் கவனிப்போம். அறிவிக்கப்பட்ட பொருட்களைப் பற்றி அனுபவித்தே உயிர்கள் முன்னேற வேண்டும். “அனுபவித்தல்” என்பது என்ன? உயிர்களின் அறிவு, இச்சை, செயல்கள் இயங்குவதே “அனுபவித்தல்” என்று கூறப்படும். இறைவன் ஒன்றாகி நிற்பதால், அவனை விடுத்து உயிர்களின் அறிவு, இச்சை, செயல்கள் தனித்து இயங்கவராது. இறைவனின் அறிவு, இச்சை, செயல்கள் இயங்காமல் வாளா இருக்க, உயிர்களின் அறிவு, இச்சை, செயல்கள் இயங்கும் என்றால், ஒன்றாகி நிற்கும் நிலை அடிபட்டுப் போகும். அந்நிலை போய்விட்டால் உயிர்கள் நிலைக்கவே முடியாது.

எனவே உயிர்களின் அறிவு, இச்சை, செயல்கள் இயங்குவதற்காக, இறைவனின் அறிவு, இச்சை, செயல்களும் இயங்க வேண்டியதிருக்கிறது. இறைவனின் அறிவு, இச்சை, செயல்களுக்கு ஏற்றவாறு உயிர்களின் அறிவு, இச்சை, செயல்கள் இயங்கும் ஆற்றல் உடையவை அல்ல. எனவே உயிர்களின் அறிவு, இச்சை, செயல்களுக்கு ஏற்பவே கருணை நிறைந்த இறைவன், தனக்கென எந்த அனுபவமும் வேண்டாதிருந்தும், தன் அறிவு, இச்சை, செயல்களை இயங்கச் செய்கின்றான். அவை அறிதற் பொருட்டுத் தானும் உடன் நின்று அறிகின்றான்; அவை இச்சித்தற் பொருட்டுத் தானும் உடன் நின்று இச்சிக்கின்றான்; அவை செயலாற்றுதற் பொருட்டுத் தானும் உடன் நின்று செயலாற்றுகின்றான். உயிர்கள் அறிவனவற்றை, அவை அறிவதற்காகத் தானும் உடன் நின்று அறிவது இறைவனின் அளப்பரும் கருணைக்கும் பெரிய தோர் எடுத்துக் காட்டாகும். இதனால்தான் வேறாகி நின்று அறிவிக்கும் உபகாரத்தினும் பார்க்க உடனாகி நின்று அறியும் உபகாரம் பெருஞ் சிறப்புடையதெனக் கூறப்படுகிறது. இங்ஙனம் உடனாகி நிற்பதன் மூலம் உயிர்கள் அறிந்தும் இச்சித்தும் செயல்புரிந்தும் அனுபவம் பெற்று முன்னேறுகின்றன. இஃது உடனாகி நிற்பதன் பயனாகும்.

பேரறிவும், பேராற்றலும், பேரருளும் உடைய இறைவன் இங்ஙனம் ஒரே சமயத்தில் ஒன்றாகியும், வேறாகியும் உடனாகியும் நின்று, உயிர்கள் இருத்தற்கும், அறிதற்கும், அனுபவித்தற்கும் துணை செய்கின்றான். இதனால் இறைவனின் சர்வ வியாபகத்திற்கும், பேரறிவுக்கும், பேராற்றலுக்கும் பேரருளுடைமைக்கும் சிறப்பே அன்றி இழக்கொன்றும் இல்லை என்பது தெளிவு.

இனி இறைவனின் மற்றொரு தடத்த இலக்கணம் பற்றிச் சிந்திப்போம்.

இறைவன் தன் இயல்பில் அருவமோ, அருவுருவமோ உருவமோ உடையவன் அல்லன். ஆனால் கருணையால் உயிர்கள் முன்னேறும் பொருட்டு அருவம், அருவுருவம், உருவம் ஆகிய மூவகைத் திருமேனிகளையும் கொள்கின்

றான். இம் மூவகைத் திருமேனிகளில் உருவத் திருமேனியே நம்மால் எளிதில் தியானிக்கக்கூடியது என்பதைக் கூறவேண்டுமெனில். ஆனால் இவ்வுருவத்திருமேனிகள் கற்பிதம் என்றும் நம் மனம் நிலைத்தற் பொருட்டுத் தத்துவக் கருத்துக்களை உள்ளடக்கி, இவற்றைப் பெரியோர்கள் அமைத்துத் தந்தனர் என்றும் சிலர் கூறுகின்றனர். எல்லையில் ஆற்றலும் கருணையும் நிறைந்த இறைவன் உருவத் திருமேனி கொள்ள முடியும் என்பதை இவர்கள் ஒப்புக் கொள்ளுகின்றனர். அப்புறம் ஏன் இவை கற்பிதம் என்றும், தத்துவப் பொருளை உணர்த்து வதற்காக இவற்றைப் பெரியோர்கள் அமைத்துக்கொடுத்தனர் என்றும் கூற வேண்டும்? இறைவனின் கருணை உண்மை என்றால், அவன் கருணையால் கொள்ளும் உருவத்திருமேனியும் உண்மையேயாகும், இறைவனின் உருவத்திருமேனிதான் தத்துவங்களுக்கு மூலமாகுமே அன்றி இறைவனின் உருவத் திருமேனிக்குத் தத்துவங்கள் மூலமாக மாட்டா. தத்துவங்களுக்கு முதன்மை நல்கி, இறைவனின் உருவத்திருமேனிக்கு இழுக்கு நேரும் வண்ணம் பேசுவது இறைவன் இருப்பிலும், அவன் கருணையிலும் நம்பிக்கை இன்மையையே காட்டும் என்பதை நாம் உணரவேண்டும். எனவே அன்பர்கள் பொருட்டு, இறைவன் பல்வகை உருவத் திருமேனிகள் கொள்ளுகின்றான் என்றும், அவை உண்மையே என்றும் நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

கோயிலில் இறைவன் கொண்ட பல்வேறு திருமேனிகள் பிரதிட்டை செய்யப் பெற்றிருக்கின்றன. அவற்றுள்

“இஷ்ட மூர்த்தமாக” ஒன்றை நாம் கொள்ள வேண்டும். கோயிலுக்குச் செல்வது நமக்கேற்ற மணமகனைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கேயாகும். இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர், “கலியாணம் ஆயிற்று?” என்று தம்மிடம் வருவோரைப் பார்த்துக் கேட்பாராம். “இஷ்டமூர்த்தி இன்னும் நீங்கள் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளவில்லையானால் உங்களுக்கு இன்னும் கலியாணம் ஆகவில்லை” என்று அதன் பொருளை விளக்கிக் கூறுவாராம். எனவே நாம் நாள்தோறும் ‘பிரமச்சாரியாகவே’ கோயிலுக்குச் சென்று வருவதில் பயனில்லை.

விருப்பமான ஒரு மூர்த்தியைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அம்மூர்த்தி முருகனாக இருக்கலாம்; விநாயகனாக இருக்கலாம்; தில்லைக் கூத்தனாக இருக்கலாம் அம்பிகையாக இருக்கலாம். நமக்கு விருப்பமான எந்த மூர்த்தியையும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். மூர்த்திகளுள் உயர்வு, தாழ்வு கருதுவது தவறாகும். “ஒருவரே பல பேருளர் காண்மினே” என்பதுதேவாரம். நாம்எடுத்துக் கொண்ட உபாசனாமூர்த்தியைத் தியானிக்க வேண்டும்; அம்மூர்த்தியின் நாமத்தை இடைவிடாது சொல்லவேண்டும்; ஆசைகளைக் குறைத்து நல்லொழுக்கத்துடன் வாழ முயலவேண்டும். இதுபோதுமானது. சரியை பெரிதா? கிரியைபெரிதா? யோகம் பெரிதா? ஞானம் பெரிதா? என விவாதிப்பதிற் பயனில்லை. “ஞானசாதனத்தில் நிற் போரும் மயர்வறுத்தற் பொருட்டுச் சரியை முதலியன செய்தல் வேண்டும்” எனச் சிவஞான பாடியும் சிறப்புப் பாயிரத்தில் சிவஞான சுவாமிகள் எழுதியிருப்பதை நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும். திருவருள் என்பது சடமன்று. ஒருபடியில் நாம் ஏறி விட்டால் ஏனைப்படிகளுக்கு அதுநம்மைத்தானே இட்டுச் செல்லும். நம்உபாசனாமூர்த்தியேபரமசாயுச்சியத்தையும் தருவார் என உறுதி கொள்ளவேண்டும். “மேற்படியில் நிற்கிறோம்” என்றுகருதினாலே கீழ்ப்படிக்கு நாம் வந்துவிட்டோம் என்னும் உண்மையை உணரவேண்டும். நாம் செய்யவேண்டியது உபாசனையே; ஏனையவற்றை உபாசனாமூர்த்தி பார்த்துக் கொள்வார். அந்தக் கவலைநமக்கு வேண்டியதில்லை; கவலைப்படுவதும் தவறாகும்.

இதுகாறும் பொறுமையுடன் செவிமடுத்த உங்களுக்கும், எனக்குப் பேச இடமளித்த சமாஜத்தார்க்கும் என் நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

வணக்கம்

சிவஞான மாபாடிய விளக்கம் II

இளைஞருக்கு

(தி. கி. நாராயணசாமி நாயுடு)

நாதம் மாயாநாதம், அருள் நாதம் என இருவகைப் படும். தென்முகக் கடவுளின் கையில் விளங்கும் சிவஞான போதம் அருள் நாத மயமாய் இருப்பது. மாயாநாதம் மாயை வாயிலாகப் பிறப்பது. இஃது எல்லோர்க்கும் கேட்கும். அருள் நாதம் மாயா நாட்டங் கடந்தது; சாந்த சமாதி நிலையில் எழுவது; மெய் அறிஞர்க்கு மட்டும் புலனாவது.

உலகம் பெயர் (நாம), வடிவ (ரூப)ங்களாக வேறுபட்டு (பரிணமித்து) இருக்கிறது. பெயர், வடிவங்கள் மாறுபாட்டறிவை (பேதபுத்தி) உண்டு பண்ணுவன. அவை உள்ள வரை மாறுபாட்டறிவு இருக்கும். இந்த அறிவு உள்ள வரையில் பெயர், வடிவங்கள் தோன்றும். அவை அழிந்தால் எல்லாம் ஒளிமயம் ஆகும். இந்நிலையில் மாறுபாட்டறிவு அழியும்.

எல்லாம் ஒளிமயமாகப் புலப்படும் வேளையில் குரு நாதன் காட்சி அளிப்பான்; சிவஞான போதத்தை உபதேசிப்பான். உபதேசம் ஒளிமயத்தை, ஒளிமயமாகச் செய்து, அமைதியும், சொல்ல முடியாத மேல் நிலையையுங் கூட்டும். இந்த உபதேசம் பெற்ற பெரியோர் வழி, வரிவடிவு பெற்று வந்தது சிவஞான போத நூல்.

ஒளிவடிவில், மொழி வேற்றுமை கிடையாது. ஒளி, வரிவடிவமாக மாறும் போது வேற்றுமை உணர்வு தோன்றுகிறது. பெயர், வடிவங்களில் வேற்றுமை விளைதல் இயல்பு. வேற்றுமை உணர்வை ஒழிக்கவே மக்கள் முயல் வேண்டும். சிவஞான போதம் வேற்றுமை உணர்வை ஒழிக்க வல்லது.

மெய்கண்டார் தமிழர். அவர் பெற்ற சிவஞான போத உபதேசம், அவர் வழியாக, நூலாகத் திரண்டது. தமிழுக்கு உரிய சிறப்பியல்பு, 'சுருங்கச் சொல்லி விளக்க

வைப்பது' இந்நூல் அம்முறையில் சுருங்கிய பன்னிரண்டு சூத்திரங்களால் ஆகியது. இச்சிறு நூல் பெரிய உலகையும் எண் இறந்த உயிரையும், எல்லை அற்ற கடவுளையும் காட்டுதல் வியப்பு அல்லவா? இது சுருங்கிய சொல்லும், பெருகிய பொருளும் உடையது. இதன்சொல், ஆலின் விதைபோன்றது; பொருள், மரம் போன்றது.

இதற்குப் பாண்டிப் பெருமாள் உரை, சிவஞான முனிவர் சிற்றுரை, பேருரை என்ற உரைகள் உண்டு. பேருரை, சிவஞான பாடியம், திராவிட மாபாடியம் என்று வழங்கும். இந்த உரை, சிவாக்கிர யோகிகளின் வடமொழி உரையை சிறுபான்மை தழுவியது. நூலின் அகத்தைத் திறந்து காட்ட வல்லதிறவு, அடிகளார் உரையேஆம். இந்தஉண்மை, மூலத்தையும் உரையையும் உடன் வைத்து ஆராய்வார்க்கு நன்கு புலனாகும். நுண்மாண் நுழைபுலம் கொண்டு எழுதியுள்ளமை தெள்ளிதின் விளங்கும்.

அடிகள், வடமொழி, தென்மொழிக் கடல்களை ஆழம் கண்டவர். அவரது அறிவின் தேக்கம் சிவஞான பாடியம். அவரது தத்துவ ஆராய்ச்சி நுட்பத்தை நோக்கும் போது நீலகண்டர், சங்கர், இராமானுஜர், மத்துவர் யாவரும் ஓர் உருக்கொண்டு வருவது காணலாம். அவரது தமிழ் நடையை நோக்கும் போது நக்கீரர், இளம்பூரணர், பரிமேல் அழகர், நச்சினர்க்கினியர் அனைவரும் முனிவராக வந்தனரோ என்று அறிஞர் கருக இடம் தருகிறது. அவரை அறிவுப் பிழம்பு என்று கூறல் மிகை ஆகாது. கலைகள், தருக்கம், வியாகரணம், இலக்கியம், பிறவும் தமிழ் முனிவருக்குத் துணைபுரிவது தெரியும். அவர் உரை, அந்நூலுக்குநிலன், நீர், காற்று, ஒளி யாவையுமாய்த்துணை செய்துவருகிறது. நூலைத் தழுவி, முப்பொருள்உண்மையையும் அத்துவிதத்தின் சிறப்பையும், பிற நுட்பங்களையும் அவர் விளக்கித் தெளிவு செய்துள்ள சிறப்பை எழுதி முடிவது அல்ல. அவரது கருத்துக்கள் பல, தற்பால விஞ்ஞானக் கலைக்கு அரண் செய்வன. மெய்ப்பொருளியல் (தத்துவ) உலகில், அவர் பேருரை, தலைமை வீற்றிருக்கும் என்பதில்

ஐயமில்லை. தற்காலத் தமிழர் அடிகளாரது பெருமையை உணராதது கிடப்பது வருந்தத் தக்கது.

சத்காரியவாதம்—‘உள்ளம் போகாது, இல்லதுவராது’ என்பது. சித்தாந்தம் இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இதன் வழி நின்று, சிவஞான சுவாமிகள் உரைகண்டுள்ள மாண்பு போற்றுகற்கு உரியது.

மாயா காரியமாகிய உலகு, பெயர், வடிவங்களை உடையமையால், அது சுட்டி உணரப்படுவதாகிறது. சுட்டி உணரப்படும் ஒன்று, என்றும் ஒரு தன்மையாய் இராது. அஃது அழியக் கூடியதே. ‘பெயர், வடிவம் இவற்றிற்கே அழிவு உண்டு; மூலத்திற்கு இல்லை’ என்று விஞ்ஞானக்கலை கூறும். ஆகவே பெயர், வடிவங்கள் உள்பொருளாகிய மாயையி லிருந்து தோன்றி, அம்மாயையிலேயே ஒடுங்கும் தன்மையன என்க. இந்த முறையில் உலகு மாறுதல் அடையும் உள் பொருள் என்பதை அவர் திறம்பட மூல நூல் வழியாக விளக்கம் செய்கிறார்.

‘அறிவு ஒன்றே உள்பொருள்’ என்போர் மாயைக்குத் தனி இருப்புக் கூறுவது இல்லை. அப்படிக் கூறினால் இரு பொருள் உண்மைக்கு இடம் தருவதாகும் என்பது அவர்கள் எண்ணம். அவர், மாயை அறிவின் சாயலாகக் காணப்படும் பொய்த் தோற்றம் உடையது என்பர். அஃது உள் பொருள் அன்று, அநிர்வசனீயம் (சரியாக நிரூபிக்க முடியாதது) என்றும் சொல்வர். மாயை (Matter) அறிவில்லாதது. அறிவு இல்லா ஒன்று அறிவாகிய ஒன்றிலிருந்து எப்படித் தோன்றும்? இதை வினா விடைகளால் அடிகள் தெளிவு செய்துள்ளார்.

உயிர், தனித்த பொருளா? பூதங்களின் கூட்டுறவால் பிறப்பதா? என்ற ஆராய்ச்சி உலகில் நிகழ்ந்து வருகிறது. உயிர் அறிவற்ற சடம் அல்லாததாய், முற்றறிவாகிய கடவுளும் அல்லாததாய், அறிவற்றதுடன் சேரும்போது அறிவு அற்றது போலவும், கடவுளுடன் சேரும் போது கடவுள் போலவும் நின்று, சார்ந்ததன் வண்ணமாய் இருப்பது என்று மூல நூல் கூறுவதை முனிவர் தருக்க முறையால் நன்கு நிறுவிக்காட்டியுள்ளார்.

மஞ்சளும் சுண்ணாம்பும் சேர்ந்ததும் சிவப்பு நிறம் தோன்றுவது போல, பூதங்களின் சேர்க்கையால் உயிர் தோன்றுகிறது என்று பூதவாதிகள் கூறுவது உண்டு. அவர் கூற்றை முனிவர் உடைத்த எறிகுரர். சிவப்பு நிறம் எங்கிருந்து பிறக்கிறது? உள்ள ஒன்றிலிருந்து பிறக்கிறதா? இல்லாத ஒன்றிலிருந்தும் புதிதாகப் பிறக்கிறதா? எதுவும் எள்ளு ஒன்றிலிருந்து பிறப்பது இயற்கை. சிவப்பு நிறம் மஞ்சளிடத்தில் மறைந்து இருந்தது. அது சுண்ணாம்பின் கூட்டுறவு பெற்றதும் சிவப்பாக வெளியாயிற்று. இம்முறையே பூதங்களிலிருந்து உயிர் தோன்றியதெனில், அஃது எப் பூதத்தில் ஓடுங்கி இருந்து தோன்றியது? என்ற கேள்வி எழும் அல்லவா? மஞ்சள் அறிவில்லாதது. அதிலிருந்து வெளிபான சிவப்பும் அறிவில்லாதது. அறிவற்றதில் அறிவற்ற பொருள் பிறத்தல் இயல்பு. பூதம் அறிவில்லாதது. உயிர் சிற்றறிவு. அறிவற்றதிலிருந்து சிற்றறிவு எப்படிப் பிறக்கும்? இப்படி உண்மையை விளக்குகிறார்.

உயிரை ஆராயப் புகுந்தவன், உயிர்-தோலா? நரம்பா? எலும்பா? மூளையா? மனமா? காணமா? என்று ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து ஒன்றும் இல்லை என்ற முடிவுக்கு வந்தான். அவன் செயலை ஓர் ஊருக்குச் சென்ற நூற்றுவர், ஊர் சேர்ந்ததும் எல்லாரும் வந்தனரா என்று தெரிந்த கொள்ள விழைந்த ஒருவன் வந்தயாவரையும் எண்ணத் தலைப்பட்டு, அவன், தன்னை விட்டுவிட்டு ஏனையவரை எண்ணி எண்ணி, ஒருவனைக் காணோமே என்று வருந்தியசமயத்தில், ஓர் அறிஞர் 'எண்ணிய உன்னையும் சேர்த்து எண்ணிப் பார்க்க' என்ற தம், நண்பரை எண்ணியவன் நாணம் உற்றான் என்ற சிறு கதையை எடுத்துக் காட்டி, உயிரை ஆராய்ப்புகுந்த வனுக்கு நல்ல அறிவு வாச் செய்கிறார். உயிர், தோலா? நரம்பா? மற்றதா? என்று ஆராயப் புகுந்தவனை, அவன் தன் ஆராய்ச்சிக்குக் கருவியாக நின்று துணை செய்யும் ஒன்று எது? என்று சிந்தித்துப் பார்க்கும் படி முனிவர் அவனை நோக்கிச் சொல்கிறார்.

உயிர், பேர் அறிவின் கூறே அன்றி, தனித்த ஒன்று அன்று என்று வாதிப்போரும் உளர்—உயிர், பேர் அறிவின் கூறாயின், அதற்கு, இடையில் அஞ்ஞானம் எங்கிருந்து வந்தது? என்ற கேள்வி பிறக்காமல் போகாது. இதற்கு, 'அஞ்ஞானம் பொருளாய் இருந்தால் அன்றோ அவற்குப் பற்றல் பற்றாமை கூறலாம். அது பொருள் அல்ல' என்ற விடை அளிக்கப்படுகிறது. அஞ்ஞானம் இல்லை எனில் எல்லா உயிரும் ஞானமயமாக அல்லவா இருக்க வேண்டும்? விடுதலைக்கு உரிய முயற்சி எதற்கு 'அஞ்ஞானம் உள்பொருள் அன்று' என்று கூறுவோரும் விடுதலைக்கு முயற்சி செய்யாமலா இருக்கிறார்? இல்லை. மேலும் உலகியலில் (விவகாரம்) அஞ்ஞானம் உண்டு என்றும் கடவுள் இயலில் (பாபமார்த்திகம்) அஃது இல்லை என்றும் சொல்லப்படுகின்றன. இல்லாத (பொய்யான) அஞ்ஞானம் உலகியலில் மட்டும் எங்கிருந்து எப்படி துழைந்தது? ஆகவே, உயிர் அஞ்ஞானம் உடையது. அஞ்ஞானம் இல்லாதது முற்றறிவாகிய இறை ஒன்றே என்பவற்றை விளக்கி இருக்கிறார்.

கடவுள்—அறியாமை இல்லாதது; முற்று அறிவாய் இருப்பது; உலகு உயிர்களில் நீக்கமற நிறைந்து இருப்பது; அவைகளைக் கடந்தும் நிற்பது; போக்கு வரவு இல்லாதது இருப்பது எல்லாம் ஒடுங்குதற்கும் தோன்றுதற்கும் நிலைகளாய் இருப்பது. இப்படிப்பட்ட கடவுள் இயல்புகளை விளக்கி, கடவுள் ஒன்றே மகா சங்கராத்திற்கு உரியது என்று அவர், வேதவேதாந்தக் கலைகள், யுத்தி, அதுபவம் கொண்டு நிறுவி யுள்ளார்.

படைப்பைப் பற்றிப் பலர் பலவாறு கூறுவர். கடவுள் எல்லாம் வல்லவர்; ஆகவின், அவர் வெறும் பாழில் இருந்து உலகாதிகளைப் படைக்கிறார் என்று கூறுவோரும் உளர். மூலநூல் கூறும் படைப்பு, தருக்க முறைக்கு மிகப் பொருந்தியதாய் இருக்கிறது. முனிவர் அதைத் தழுவிப் பலவழியிலும் அணி செய்து உள்ளார்.

இந்த உலகில் ஒளியும் இருளும், நினைப்பும் மறைப்பும் அறிவும் அறியாமையும் இன்பமும் துன்பமும் உண்டு.

இங்கே அவை தனித் தனியே முழுமையாய் இல்லை. யாவும் இருக்கின்றன. விரலி இருக்கும் நிலை கொண்டு, முழு ஒளி இருள்-நினைப்பு மறப்பு-அறிவு அறியாமை-இன்ப துன்பம்-உடைய ஒரு நிலை இருத்தல் அறிவால் அளந்து ஊகித்து உணரலாம். உயிர், முழு ஒளி-நினைப்பு-அறிவு-இன்பம் உள்ள இடத்திலிருந்து இங்கு வந்திருக்குமா? அல்லது முழு இருள்-மறப்பு-அறியாமை-துன்பம்-உள்ள இடத்திலிருந்து இங்கு வந்திருக்குமா? என்பது ஆராய உரியது. வெயிலில் உள்ள ஒருவன் நிழலை நாடுதல் இயல்பு. ஆதலால் உயிர், முழுஒளி-நினைப்பு-அறிவு-இன்பம் உள்ள இடத்திலிருந்துவந்திருக்காது. இவற்றின் *எதிர்மாறானவைகூழ்ந்த இடத்திலிருந்து இங்கு வந்திருக்கவேண்டும். (தொடரும்)

* 'காரிட்ட ஆணவக் கருவறை' என்ற தாயுமானார் பாடலைப் பார்க்க.

சைவ சமயத்தின் மாண்பு

(சி. குமரேசப் பிள்ளை)

○○○○○○

சமயம் என்னும் சொல் ஆழ்ந்த பொருளை உடையது. வாழ்வில் ஒவ்வொரு சமயத்திலும் இடையீடின்றி மேற்கொள்ள வேண்டியது எதுவோ அதுவே சமயம். எச்சமயத்திலும் (நேரத்திலும்) கைக்கொள்ள வேண்டிய நெறிகளைக்கொண்ட சிறப்பினை உடையது ஆதலின் அஃது சமயம் எனச் சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டது. மனித வாழ்வில் பயனைப் பெற சமயவொழுக்கம் இன்றி யமையாதது. உள்ளத்தின் உணர்வுகளைக் கட்டுப்படுத்தி ஒழுக்கத்தை நிலைநிறுத்தச் சமயம் ஒன்றினாலேயேதான் இயலும். சமயவொழுக்கம் மக்களின் இம்மை வாழ்வைச் சீர்படுத்தி மெய்ப்பொருள் நாட்டத்தில் ஊக்கத்தை எழுப்ப

பிரம்பரம்பொருளை அனுபவ நிலையில் அகத்தும் புறத்தும் தரிசிக்க வழி நடத்தும் ஆற்றல் வாய்ந்த அருள் சக்தியாகும். அவ்வருள் சக்தியே வடிவமாய் அமைந்தது சைவ சமயம்.

சைவம் என்னும் சொல் சிவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது எனும் பொருளது. சிவத்தை உணர்த்தும் நெறி சைவ நெறி சிவசம்பந்தமானது சைவம். சிவம்—மங்களம்—சுகம்—பாக் கியம்—பேரானந்தம்—செம்மை என்னும் இன்பப்பொருள்களைக் கொண்டது. எனவே வாழ்வை மங்களப்படுத்துவது எதுவோ அது சைவம். வாழ்வைச் சுகப்படுத்துவது எதுவோ அது சைவம். அழியாது பேரின்பத்தைத் தருவது எதுவோ அது சைவம். இன்பப் பொருளாகிய சிவமே மக்களுக்குத் துன்ப நீக்கமும் இன்ப ஆக்கமும் செய்வது. வேதம் கூறும் உருத்திரன் என்னும் சொல்லுக்கும் துன்பம் நீக்குபவன் என்றே பொருள். வைத்திய நாதன் என்னும் சொல்லும் அப்பொருளை உடையது. எனவே துன்பம் நீக்கவும் இன்பம் ஆக்கவும் விழைபவராயவரும் மேற்கொள்ள வேண்டும் பொருள் சிவம். சிவத்தை உணர்த்தி அஃதை அடைய வழி நடத்துவது சைவ சமயம்.

இந்து சமயம் எனப்படும் வேதத்தை ஆதாரமாகக் கொண்ட வைதிக சமயத்திலுள்ளிட்ட சைவம், வேதாந்தம், வைணவம் என்னும் நெறிகளுள் பழமையானது உயர்வானது சைவ சமயம். அது பாரத நாட்டிற்கு மட்டுமல்லாது உலகிற்கே பழமையான சமயம் என்பது ஆய்வாளரது கருத்து. பிற சமயங்களில் கூறப்படுகின்ற கருத்துக்கள் அத்தனையும் தன்னுள் உடைத்தாதல் பற்றிப் பொதுமையாயும் அவற்றுள் கூறப்படாத வேத சாரத்தைக் கூறுவது பற்றிச் சிறப்பினதாயும் திகழ்கின்ற மாண்பினை உடையது சைவம்.

வேத சாரமாகத் தொகுக்கப் பெற்ற சைவ ஆகமங்கள் காமிகம் முதலாக இருபத்தெட்டு. இவ்விருபத்தெட்டு ஆகமங்களைக் கற்று உணர்ந்த நந்தி யெம்பெருமானுக்கும் உண்மைத் தெளிவு சித்தியாது மலைவு ஏற்படவே, பரமேசுவரனே கல்லால் நிழலில் அமர்ந்து அருளிய மெய்யுணர்வு பதினான்கு சாத்திரங்களாக விரிந்தன. அவையே சைவ

சாத்திரங்கள் எனவும் சித்தாந்த சாஸ்திரங்கள் எனவும் பெயர் பெறும்.

சித்தாந்தம் சாதிப்பன வற்றுள் சிறந்தது முப்பொருள் உண்மை. அதாவது பதி, பசு பாசங்கள் (இறை, உயிர் தலை) என்பவை மூன்றும் உள்ள பொருள் என்பது.

உலகில் உள்ள மதங்கள் யாவும் கடவுள் உயிர் உலகு என்னும் இந்த முப்பொருள்களை ஒவ்வொரு விதமாகக் கூறுவன. இவற்றுள் பொருந்தாதனவற்றைப் பரபக்கம் என்னும் பகுதியுள் அறிவுக்குப் பொருந்துமுறையில் மறுத்துக் காட்டி சுபக்கம் என்னும் பகுதியில் மெய்ப்பொருளைத் தெளிய உரைப்பன சித்தாந்த நூல்கள். பதி என்பது இறைமுதற் பொருள். அஃது ஒன்றே அநாதி. இயல்பிலே சித்துப்பொருள்; இயல்பிலே முக்தப்பொருள். தன் வயத்தனாதல் தூய உடம்பினாதல் இயற்கை அறிவினாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பிலே பாசங்களில் நீங்குதல் பேரருளுடமை, வரம்பில் இன்பம் உடைமை, முடிவிலாற்றல் உடைமை என்னும் எண்வகைக்குணங்கள் உடைத்தாய் இலங்குவது. பசு என்பது ஆன்மா. ஆன்மாக்கள் எண்ணிறந்தன. இயல்பிலே அறிவு, இச்சை, செயல்களை உடையன வெனினும் அவை ஆணவ மலச்சார்பால் மறைக்கப்பட்டு தன்னையும் தலைவனையும் அறிய இயலாதிருக்கும் இயல்பினையுடையன. பாசம் என்னும் சொல் தலை அல்லது கட்டு என்றும் பொருளை உணர்த்தும். அது சீவான் மாவைக் கட்டி நிற்பது. ஆணவம் கன்மம் மாயை என்னும் முப்பிரிவுகளை உடையது. இவற்றுள் ஆணவம் என்பது இயற்கையிலேயே உயிரோடு பொருந்தி நின்று அறிவைமறைத்து நிற்பதொன்று. கன்மம், மாயை எனும் ஏனைய இரண்டும் ஆணவமலம் நீங்கும் முகத்தால் ஆன்மாக்களைச் செயற்கையாக இடையே வந்து பற்றுவன.

பேரறிவுப் பொருளாகிய இறைவன் ஆணவத்தால் மறைக்கப்பட்ட அறிவுடைப் பொருள்களாகிய ஆன்மாக்கள் தன் வண்ணமாதல் பொருட்டு அவற்றோடு ஒன்றாயும் வேறாயும், உடனாயும் அத்துவிதமாய்க் கலந்து அருள் சக்தியால் மாயமலத்தைக் காரியப் படுத்திப்பலவேறு உடல்களையும் உலகங்களையும் படைத்துக் கொடுத்து, அவ்வுயிர்கள் அவ்வுடலங்களின் வழியாய் இன்பதுன்பங்கள் நுகரு

மிடத்துக் கன்மவினைக் கூட்டுறவும் பொருந்த அவ்வினை நுகர்ச்சியால் ஆணவமலம் அறச் செய்கின்றான். அவ்வாறு சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி ஆட்கொள்கிற அருள் திறம் பேசுவது சைவ சித்தாந்த மாண்பு.

பலவேறு சமயங்களையும் ஆராய்ந்து சித்தாந்தச் செந்நெறியாம் சைவ நெறியே சாலச் சிறந்தது எனத் தேர்ந்தெடுத்த ஜீவன் முக்தர் ஒருவர் வரலாற்றைப்பெரிய புராணம் பேசுகிறது.

சாக்கிய நாயனார் என்பார் பெளத்த சமயத்தைச் சார்ந்தவர். காஞ்சிபுரம் பல்கலைக்கழகத்தில் சமய ஆராய்ச்சி செய்யப் புகுந்தார். பலசமயங்களையும் ஆராய்ந்தார். உலக இயல்பைக் கொண்டே உண்மையை ஆராய்ந்தறிய முற்பட்டார். இவ்வுலகமானது மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐம்பொறிகளாலும் தொட்டும், சுவைத்தும், கண்டும், உயிர்த்தும் கேட்டும் நுகரப் படுவதேயாம். அவ்வாறு நுகரப்படுகின்ற இன்பதுன்பங்களோ ஒவ்வொரு உயிர்க்கும் தனித்தனி. காரணம் என்ன? ஆராயலானார். காரணம் இன்றி எக்காரியமும் நிகழ்வதில்லை. ஒவ்வொரு உயிர்களும் அனுபவிக்கின்ற இன்ப துன்பங்களுக்குக் காரணம் ஒன்று இருத்தல் வேண்டும். நாம் செய்கின்ற வினைகளுக்கு ஏற்பப் பயன்பின்னால் விளைவதைக் காண்பதால் இன்று அனுபவிக்கின்றதாகிய இன்ப துன்பங்களுக்குக் காரணமான வினை ஒன்று முன்னால் உண்டாகி இருத்தல் வேண்டும். எனவே ஒவ்வொரு உயிருக்கும் முன் செய்வினை என்பது ஒன்றுண்டு என்பது பெறப்படவே செய்வான் ஒருவன் உண்டு என்பதும் தெளிவாயிற்று. செய்வானாகிய உயிர்கள் இன்று அனுபவிக்கின்ற இன்பதுன்பங்களுக்கேற்ப செய்வினைகள் எக்காலம் செய்யப்பட்டன? இப்பிறவியிலேயே என்று துணிதற்கு இடமில்லை. ஏனெனில் நாம் இன்று அனுபவிக்கின்றதாகிய இன்ப துன்பங்களுக்கெல்லாம் காரணமான நன்மையோ தீமையோ ஆகிய வினைகளை இந்தப் பிறவியிலே, யாம் செய்தோம் என்று நம்மால் துணிந்து கொள்ள முடிவதில்லை. மேலும் ஒரு உயிர் பிறவியிலேயே இன்ப துன்பங்களில் அமைவதையும் காண்கிறோம்.

(தொடரும்)

சித்தாந்தக் கோடை வகுப்பு, மஞ்சக்கொல்லை.

நமது சமாஜச் சார்பில் இவ்வாண்டு தஞ்சை மாவட்டம் மஞ்சக் கொல்லையில் சித்தாந்தக் கோடை வகுப்பு குமரன் உயர்நிலைப்பள்ளிக்கட்டிடத்தில் 15-5-64 முதல் 28-5-64 வரை நடைபெற்றது.

13-5-64ல் சித்தாந்தம் ஆசிரியர் திருச்சிற்றம்பலம் திரு. மு. அருணாசலம் M. A. அவர்கள் தொடக்க உரை நிகழ்த்தினார்கள். 13, 14 ஆம் தேதிகளில் தருமை ஆதீனக் கல்லூரித் தலைவர் திரு. அருணைவடிவேலு முதலியார் அவர்கள் திருப்பாகரத்திற்கு விளக்கம் செய்தார்கள். 16-5-64ல் திருவையாறு கல்லூரித் தமிழ் ஆசிரியர் திரு. சு. சுவர்ணகாளீஸ்வரன் அவர்களால் தோடுடைய செவியன்' என்ற பதிகத்திற்கு விளக்கம் கூறப்பட்டது. 17-5-64 முதல் 28-5-64 வரை சிவப்பிரகாசம் காலை 9 to 11, மாலை 4 to 5-30 இரண்டு வேளையிலும் இரவு 7 to 8-30 வரை கந்தர் கலிவெண்பாவும் காஞ்சிபுரம் சித்தாந்த சிகாமணி க. வஜ்ஜிரவேல் முதலியார் அவர்களால் பரடமாக நடத்தப்பெற்றன.

தருமை யாதீனம் ஸ்ரீலஸ்ரீ குருமகா சந்நிதானம் அவர்கள் சிவப்பிரகாசம் (கா. சுப்பிரமணியப் பிள்ளை உரையுடன்) புத்தகங்கள் 20 அளித்து உதவினார்கள். திருப்பனந்தாள் ஆதீனம் ஸ்ரீலஸ்ரீ குருமகா சந்நிதானம் அவர்கள் கந்தர்கலிவெண்பாப் புத்தகங்கள் 40 அளித்து உதவினார்கள்.

கன்யாகுமரி, கோவை, திருச்சி. இராமநாதபுரம், சேலம் தஞ்சை மாவட்டங்களிலிருந்தும் இலங்கை யாழ்ப்பாணத் திலிருந்தும் ஆசிரியர்கள் பலரும், நாகை, மஞ்சக்கொல்லை ஆசிரியர்களும் பொதுமக்களும் வகுப்பில் கலந்து கொண்டனர். அகில இலங்கைச் சைவப் புலவர் பட்டதாரிகள் சங்கச் செயலாளர் திரு. இ. செல்லத்துரை அவர்களும் இவ்வகுப்பில் கலந்து கொண்டார்கள். இந்த வகுப்பை மஞ்சக்கொல்லை திருஞான சம்பந்த சபையார், ராமசாமி முதலியார் சமய அபிவிருத்தி நிதி உதவியால் உணவு, உறையுள் யாவும் வசதியாகச் செய்து சிறப்பாக நடத்தினார்கள். திரு. ரா. சம்பந்தமூர்த்தி முதலியாரவர்களும், அவர்கள் சகோதரர்களும் உடனிருந்து யாவற்றையும் கவனித்துக் கொண்டார்கள். கும்பகோணம் பண் இசை

வித்தகர் ப. சுந்தரேசன் அவர்கள் 15 நாட்களும் உடனிருந்து இன்னிசையால் இடை இடையே மகிழ்வித்து வந்தது பாராட்டிற் துரியது.

வகுப்புப் பூர்த்தியன்று கட.லூர் T.K. நாராயணசாமி நாயுடு அவர்களும், வாலாஜாபாத் நா. ப. தணிகை அரசு அவர்களும் விஜயம் செய்து வாழ்த்துக் கூறினார்கள்.

சமாஜத்திற்கு 12 அங்கத்தினர்கள் சேர்க்கப்பட்டது.

பாராட்டுக் கூட்டம்

நம் சமாஜ அழைப்புக் கிணங்கி, திரு. கா. இராம நாதன் செட்டியார், பி. ஏ., பி. எல்., அவர்கள் மலேயாவிலிருந்து இந்தியாவிற்கு வந்து, 1963 டிசம்பர் மாதம் புதுவையில் நடந்த மகாசமாஜத்தின் 58ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழாவிற்கும் சைவர் மாநாட்டிற்கும் தலைமை தாங்கி அது முதல் தமிழ் நாட்டில் பல இடங்களில் சைவத் தொண்டு புரிந்து, 19—5—64 காலே வான ஊர்தியில் மலேயா திருப்பினூர்கள். அன்னுரைப் பாராட்டி வழியனுப்ப 18—5—64 மாலே 7 மணிக்கு இராயப்பேட்டை ஸ்ரீ பால சுப்பிரமணிய பக்தஜன சபையில் சமாஜச் சார்பில் ஒரு பாராட்டுக் கூட்டம் நடைபெற்றது அக்கூட்டத்திற்கு திரு. இராவ்சாகிப் நல். முருகேச முதலியார் பி. ஏ. அவர்கள் தலைமை தாங்கினார்கள். தலைவரும் திருவாளர்கள் ந. ர. முருகவேள், S. இராமசாமி, கணபதி, நெ. த. கிருஷ்ண சாமி, A. சோமசுந்தரம் செட்டியார், வா. தி. மாசிலாமணி முதலியார், கொ. நீ. சிங்கரவேலு ஆகியோரும் செட்டியார் அவர்கள் ஆற்றிய சைவத் தொண்டைப் பாராட்டிப் பேசினார்கள். சமாஜத் தலைவர் திரு. கோ. மு. முத்துசாமி பிள்ளை நன்றி கூறினார்கள். (செயலாளர்)

19—5—64 காலே 9-30 மணிக்கு மீனம் பாக்கம் வானூர்தி நிலையத்திற்கு சமாஜச் சார்பில் பலரும் சென்று இராமநாதன் செட்டியார் அவர்களுக்கு மாலேயணிவித்து வழியனுப்பினார்கள். திரு. செட்டியார் அவர்கள் தொண்டு மலேயாவில் சிறக்க எல்லாம் வல்ல பரம் பொருளை வாழ்த்தி வணங்குகின்றோம்.

சிறப்பாகச் சிவப்பிரகாசத்தில் சித்தாந்த சமய அடிப்படைக் கருத்துக் களடங்கிய பகுதியை திரு. க. வச்சிரவேல் முதலியார் அவர்கள் விளக்கினார்கள். 12 திருமுறைகள் பற்றியும் சைவசமயச் சின்னங்கள், சைவசமயச் சிறப்பு, பிற்கால சமயப் பெரியார், பலநாயன்மார்கள் வரலாறு, சங்க இலக்கியங்களில் சைவத்தின் நிலை, உருவ வழிபாட்டு விளக்கங்கள், சித்தாந்த சாத்திரங்கள், திருக்குறளும் சைவமும் போன்ற தலைப்புகளிலேயே வகுப்புகள் நிகழ்ந்தன.

மாணவர்கள் யாவருக்கும் இவ் வகுப்பு மிகவும் வாழ்க்கைக்குப் பயனுள்ளது என்று உணர்ந்து வரவேற்கத்தக்கதாயிருந்தது. கடைசியில் தேர்வுகளும் நிகழ்ந்தன. திருமுறைக்காவலர். திரு. அ. சோமசுந்தரஞ் செட்டியார் அவர்கள் வகுப்பு முடிவுவிழாவுக்குத் தலைமை தாங்கிச் சிறப்பித்து மாணவர்களுக்கு நற்சான்றிதழ்கள் வழங்கி ஆசியுடையும் கூறியருளினார்கள். சமாஜத் தலைவர் திரு. G. M. முத்துசாமி பிள்ளை, செயலாளர் திரு. C. N. சிங்கராவேல் முதலியார், துணையாசிரியர் அம்பை சங்கரனார், புலவர் ந. ரா. முருகவேள், மலேயா திரு. கா. இராமநாதன் செட்டியார் முதலியோர்களும் அவ்வப்போது சென்றும் உடனுறைந்தும் வகுப்புகள் எடுத்தும் துணைசெய்தனர். இவ்வகுப்பு நடத்தற் கடிப்படையாயிருந்தவர்கள் அப்பா வா. தி. மாசிலாமணி முதலியார், அண்ணா நா. ப. தணிகை அரசு, திரு. கீ. இராமலிங்கனார் ஆகிய மூவருமே யாவர். அப்பா அவர்கள் இவ்வகுப்பு நன்முறையில் மாணவருலகத்துக்குச் சமய அறிவு பரப்பப் பயன்படு மென்பதைக் கருத்துட்கொண்டு வாலாஜாபாத் இந்துமத பாடசாலைக்குரிய தம் விருப்ப ஆவணத்தள் இவ்வகுப்பையும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் கோடை விடுமுறையில் நடத்துவதற்கு வசதி ஏற்படுத்தி எழுதிவைக்க விரும்புவதாகவும் தெரிவித்தார்கள். உண்டி, உறையுள் முதலிய எல்லாவசதிகளையும் யாவருக்கும் செய்து தந்து வகுப்பினை நன்முறையில் நடத்த உறுதுணையாயிருந்த அப்பா அவர்களுக்கு சமாஜம் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

—(அம்பை சங்கரன்)

திருச்சிற்றம்பலம் ஸ்ரீ நடனபுரீசுரர் ஆலயத்தில் 28—5—1964ல் திருஞான சம்பந்தர் விழா மிகச் சிறப்பாய் நிகழ்ந்தது.

பிற செய்திகள் திருநாவுக்கரசர் விழா

6-5-64ல் திருச்சிற்றம்பலம் ஸ்ரீ நடனபுரீ சுவரர் ஆலயத்தில் சென்னை குமாரி கௌரியம்மையாராலும், திரிசிரபுரச் சைவ சித்தாந்த சபையில் தமிழ் நாவலர், புலவர் திரு. சி. அரசப்பனார் அவர்களாலும், நேமத்தான் பட்டி திருநாவுக்கரசு வித்தியாசாலையில் 'கலைமகள்' ஆசிரியர் திரு. கி. வா. ஜகந்நாதன், தலைமையாசிரியர் திரு. K. ஆராவமுதன் செயலாளர் திரு. பழ. நாராயணன் முதலியவர்களாலும் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் பெருமை பற்றியும் அப்பர் தேவாரம் பற்றியும் பேசி விழாசிறப்புறக் கொண்டாடப் பெற்றது.

நம் சமாஜத்தின் பழ அடியார்களுள் ஒருவராகிய நாகர் கோயில் உயர் திரு. C. வள்ளிநாயகம் பிள்ளை அவர்களின் இளையமகன் திரு. மகாதேவன் அவர்களுக்கும் கீழ்க்காடு வெட்டி உயர்திரு. K. A. சங்கரலிங்கம் பிள்ளை அவர்களின் இளையமகன் சந்திராள் அம்மையாருக்கும் 17-5-64ல் பெண் வீட்டில் திருமணம் சிறப்புற நிகழ்ந்தது. புதுமணத்தம்பதிகள் சிறந்து வாழ உமையொருபாகனின்னருளை வாழ்த்தி வணங்குகின்றோம். அத் திருமணம் குறித்து சமாஜத்திற்குப் பிள்ளை வீட்டார் வழங்கிய நன்கொடை ரூ 3.- வரப்பெற்றோம்.

புரசைத் திருநெரிக்கழக 39ஆம் திங்கள் வழிபாடு வடபாண்டி நாட்டுத் திருத்தலங்களாய குன்றக்குடி திருக்கொடுங் குன்றம், திருப்புத்தூர், திருக்கானப் பேர், திருப்புனவாயில், திருவாடானை, தேவிபட்டினம், இராமநாதபுரம், திருப்பல்லாணி, இராமேச்சுரம், உத்திரகோசமங்கை, திருப்பூவணம், திருவாலவாய், பழமுதிர் சோலை திருவாப்பனூர், திருப்பரங் குன்றம், திருவேடகம், திருவாதவூர் முதலிய தலங்களில் 17-5-64 முதல் 24-5-64 முடிய நிகழ்ந்தது.

நம் சமாஜத் தலைவர் திரு. G. M. முத்துசாமி பிள்ளை அவர்களின் செல்வப் பெண் திருமதி பூவதிக்கும் திருவாளர் இரத்தின சிங்காரம் அவர்களுக்கும் 1-6-64ல் திருப்பதி திருமலையில் திருமணம் சிறப்புற நிகழ்ந்தது. புதுமணமக்கள் நீலமேனி வாலிழைந்தத் தொருவன் இன்னருளால் பன்னலமும் பெற்று வாழ்க வென வாழ்த்துகிறோம்.